

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

662.6

Hely

Idő

"1919"

Személy

Szerző:

Cím:

Budapesti füzere a fauzsora

Forrás:

Uj Nemzedék

Bp

(Helv)

1919. x. 8.

(Idő)

(Köt. v. füz.) (C)

Budapesten tombol a fauzsora.

Csak a milliomosok juthatnak fához.

A fajegyemet még júniusban kiadta az előrelátó szovjetkormány. Azóta nagy világfordulás történt, de a fajegy még most is levágatlan állapotban pihen az asztalfiókban. Reggelként és a kora esti órákban már hűvös szél nyargal végig a pesti utcákon, figyelmeztetve a publikumot, hogy most már ideje lesz gondoskodni a téli tüzelőről. A fajegyek beváltásáról szó sincs, ellenben kapukra és tüzeti kirakatok fitegfalára ragasztott kis fehér cédulák szerény ortográfiai együgyűséggel igyekeznek tudtunkra adni, hogy van fa Budapesten, amennyi csak kell, vaggonszámra lehet vásárolni, persze jégy nélkül és hajmeresztő árakon.

Egy ilyen kis cédula nyomán eljutottam a Csepreghy-utcába, egyik házban a harmadik emeleten egy banktisztviselő fogadott mint alkalmi fatigynök és elmondta, hogy felvágatlan bükkfával szolgálhat bármilyen nagy mennyiségben. Felvágatlanul házhoz szállítva, körülbelül százötven koronába kerül métermázsánként, természetesen csak kék pénzben. Az ajánlatra bátorkodtam megjegyezni, hogy még csak két-három évvel ezelőtt is három-négy koronáért rendesen felvágva örömmel és előzékenyen házhoz szállították a jó száraz tűzifát.

— Ja, ez már elmúlt — mondotta. — Most örüljön a közönség, hogy ennyiért is kaphatja a felaprítás pedig ne okozzon különösebb gondot önnek. Tessék beszerezni egy fűrészt és

fejszét, aztán tessék nekiállni és fávágni. Nemzért. Az Eskü-téren egy vidéki külsőjei úr szegényen ez. Ismerek kegyelmes urakat is, akik litott meg, hogy amennyiben tűzifát akarok, formost nekigyürkőznek és fát vágnak.

Nem vállalom a fávágást, mert nincs hozzám — elég tágas pincém. Egy másik kapualatti cédula hívására ellenben elmentem egyik József-köruti fűszereshoz, aki kintinő, szárazis, ha tudna valahonnan egy kis fát, ajánljon parkettfát kintinő mázsánként csekély szárnakem. Kintint, hogy ő, mint hivatásos fa- és nyolcvanöt koronás árért. Mondanom sem kell, hogy ő is kék pénzt kért. Hamarosan kiszámitottam, hogy ilyen alapon egész téli tüzelőfa-vel, baltával, naponta kijár a Hűvösvölgybe és szükségletem körülbelül ötezer koronába kerülne.

Egy másik ilyen ajánlattal a Lövölde téren sujtottak föbe. Az egyik házban egy élmes tisztviselő csekély szárnakem koronákért a puha fenyőfa métermázsájáért.

— Kérem, ez valódi épületfa — magyarázta a tisztviselő felesége nagy bőbeszédűséggel. — Még így is ráfizetünk, mert mint állványfa sokkal többet érne, csak hogy most nem lehet építkezni és nem akarjuk, hogy benne feküdjön a pénzünk.

Hasonló érvekkel igyekezett rámsóznizni százötven koronás puha fáját az Erzsébet-körúton egy ügynök, aki szükségből posta pénzben is elfogadja a vételárát, de akkor ázsióval.

A Lövölde-téren egy mézsáros-üzletben is kínáltak fát, de mire oda értem, már elfogyott.

Innen a Váci-utcába szaladtam, ahol egy ékszerész-boltban tolongtak a vevők — fáért. Egy ur magyarázta, hogy az ékszerész-pulton heverő két darab minta szerint kapható puha vagy száraz fa, vegyesen, százhetven korona kék pén-

duljak hozzá bizalommal. Neki ugyan nem szakmája, mert ő menekült tanító, de azért tud szerezni a sógora révén, aki vendéglős Csepelen...

Szólta a szomszéd szénkereskedőnek: "Kérem, ha tudna valahonnan egy kis fát, ajánljon nekem. Kintint, hogy ő, mint hivatásos fa- és szénkereskedő, most nem foglalkozik fával, hanem a Hűvösvölgybe és juttatni nekem is."

Végső eredményben: ha van nagyon sok pénz, nem fogsz megfagyni a télen, ellenben a szegény ember — az a sok tízezer tisztviselő és munkás — a télen a markába fujt lehellettel, vagy a felvágatlan fajeggyel melegítheti magát, mert így fordult a sors. Ami fakészlet van ma Budapesten, az kicsuszott a hivatásos fa-kereskedelemből. Mindenki, aki csak hozzájuthat, fával üzérkedik és veri fel a már is borzalmasan magas árakat, miközben a főváros a huszonötmillió faakvizicióval egyre késik.

Pedig a téli melegezés és a mindennapi kis ebéd-főzés talán mégsem egészen a milliomosok kiváltsága.